

прѣдвиденото въ този актъ дѣяние. то сждѣтъ, безъ да постанови присѣда, връща дѣлото за допълнително дирение, ако това се укаже нужно и за съставяние новъ обвинителенъ актъ, на общо основание, за излаганне всички прѣстѣпни дѣяния на подсѣдимия.

Забѣлъжка. За всичко открито въ подобни случаи въ сѣда, военния прокуроръ съобщава на военния началникъ за зависяще отъ негова страна законно распоряждане“.

Статитѣ 715 и 716 не могатъ да иматъ друго тълкувание, ако не допустнемъ, че законодателя е ималъ друга цѣль отъ оная, каквато азъ казахъ. Ако ни се каже, че не е тая цѣльта, ще питаме: коя е? Когато се тълкува законъ, трѣбва да се каже и посочи коя е дѣйствителната цѣль на законодателя, — нѣщо, което г-да защитниците не направиха. Ако тѣ искатъ да ни убѣдятъ, че еди кои членове се тълкуватъ така, а не иначе, то да докажатъ по напрѣдъ защо сж турени, защото най лошавото тълкувание на единъ законъ е да намирашъ, че е безцѣленъ. А цѣльта на тия два члена е тая, която е очевидна и която азъ указахъ.

Г-нъ Плакуновъ, защитника на подсѣдимия К. Поповъ, каза, че подсѣдимия не можалъ да се признае за виновенъ въ това, че е влизалъ въ споразумѣния и сплѣтни съ иностранны държави и че е вземалъ участие въ комплота противъ особата на Н. Ц. Височество, защото не се е узнало каква роль е игралъ той въ тия прѣстѣпления и че фактитъ, съ които се стрѣмалъ да докаже прокурора виновността, не биле достатѣчни. Мене ми се струва, че казахъ, какво обвинението на тоя подсѣдимъ, въ участие въ заговора противъ особата на Н. Ц. Височество, почива на сжщитѣ основания, на които почива и онова на Свѣтославъ Миларовъ. Сжщо и прѣстѣплението за влизане въ споразумѣния и сплѣтни съ иностранны господарства. Къмъ това ще прибавя ето какво. Обвинявамъ Свѣтослава Миларовъ и Константина Поповъ не само за взимание мѣрки и за доставяние срѣдства за изпълнение заговора противъ Н. Ц. Височество, но и още въ покушение. Тѣ сж пристѣпили къмъ по-нататъшни дѣйствия, които закона счита за нужно да наказва не по членъ вторий, а по членъ 1-й, понеже сж извършили нѣщо по-вече отъ приговорителни дѣйствия, като сж ходили на Пловдивската гара, — на мѣстото, гдѣто щѣло да се извърши прѣстѣплението. Това е актъ отъ начало на из-